บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทที่พัก ในเขตพื้นที่ประสบภัยสึนามิ พ.ศ.2547 ประเทศไทย” นี้ ทำการศึกษากลุ่มผู้ประกอบการในภาคบริการที่พักในเขตจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากภัยคลื่นสึนามิ โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ จำนวน 112 ราย แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รูปแบบของผู้ประกอบการประเภทที่พัก ในเขตพื้นที่ประสบภัยสึนามิ ที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจ

ส่วนที่ 2 ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จของผู้ประกอบการประเภทที่พัก ในเขตพื้นที่ประสบภัยสึนามิ ปี 2547 ประเทศไทย

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

<u>ส่วนที่ 1 รูปแบบของผู้ประกอบการที่พัก ในเขตพื้นที่ประสบภัยสึนามิ ที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจ</u>

ตารางที่ 4.1
แสดงลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	59	52.7
- หญิง	53	47.3
รวม	112	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)
แสดงลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
2. อายุ		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	23	20.5
- 31 ถึง 40 ปี	36	32.1
- 41 ถึง 50 ปี	34	30.4
- 51 ถึง 60 ปี	13	11.6
- มากกว่า 60 ปี	6	5.4
รวม	112	100.0
3. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	45	40.2
- ปริญญาตรี	49	43.8
- สูงกว่าปริญญาตรี	18	16.1
รวม	112	100.0
4. พื้นเพเดิมมาจาก		
- ภาคเหนือ	3	2.7
- ภาคใต้	81	72.3
- ภาคตะวันออก	2	1.8
- ภาคอีสาน	6	5.1
- ภาคกลาง	19	17
- ภาคตะวันตก	1	0.9
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการที่ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา พื้นเพเดิม ของผู้ประกอบการ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการประเภทที่พักในเขตพื้นที่ประสบภัยสึนามิ ปี 2547 ที่เป็นเพศชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน

คือ ร้อยละ 52.7 และ 47.3 ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 41 ปี และร้อยละ43.8 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีพื้นเพเดิมจากภาคใต้มากที่สุด ร้อยละ 72.3

ตารางที่ 4.2

แสดงประสบการณ์งานอาชีพของผู้ประกอบการ

ประสบการณ์งานอาชีพของผู้ประกอบการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบัน		
- ไม่เคยทำงานที่อื่น	34	30.4
- เคยทำงาน	78	69.6
รวม	112	100.0
2. เคยประกอบธุรกิจประเภทก่อนธุรกิจปัจจุบัน		
- ไม่เคย	52	46.4
- เคย	60	53.6
รวม	112	100.0
3. สาเหตุที่ทำธุรกิจส่วนตัวเพราะไม่มีงานทำ		
- ไม่ใช่	107	95.5
- ใช่	5	4.5
รวม	112	100.0
4. สมาชิกหลักในครอบครัวที่เป็นเจ้าของกิจการ		
- ไม่มี	25	22.3
- มี	87	77.7
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์งานอาชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ซึ่งจากการสำรวจ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.6 เคยมีประสบการณ์ในการทำงานจากที่อื่นมาก่อนเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง และร้อยละ 53.6 เคยมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจมาก่อนประกอบธุรกิจในปัจจุบัน ซึ่งมีผู้ประกอบการเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่

เริ่มทำธุรกิจของตนเองเนื่องจากไม่มีงานทำ นอกจากนี้ ร้อยละ 77.7 มีบุคคลในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการของตนเอง

ตารางที่ 4.3
แสดงการเริ่มต้นธุรกิจของผู้ประกอบการ

การเริ่มต้นธุรกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1.. อายุเมื่อเริ่มดำเนินธุรกิจ		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	54	48.2
- 31 ถึง 40 ปี	37	33.0
- 41 ถึง 50 ปี	11	9.8
- 51 ถึง 60 ปี	8	7.1
- มากกว่า 60 ปี	2	1.8
รวม	112	100.0
2. การเริ่มต้นดำเนินธุรกิจ		
- รับช่วงมา	19	17.0
- ซื้อต่อกิจการมา	5	4.5
- มีบริษัทแม่ทำให้	3	2.7
- คิดด้วยตนเอง	76	67.9
- คิดร่วมกับหุ้นส่วน	9	8.0
รวม	112	100.0
3. การใช้เงินลงทุนในการเริ่มต้นธุรกิจ		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000,000 บาท	36	32.1
- 1,000,001 – 10,000,000 บาท	40	35.7
- 10,000,001 – 20,000,000 บาท	12	10.7
- 20,000,001 – 30,000,000 บาท	6	5.4
- มากกว่า 30,000,000 บาท	13	11.6
- ไม่ตอบข้อนี้	5	4.5
รวม	112	100.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
แสดงการเริ่มต้นธุรกิจของผู้ประกอบการ

การเริ่มต้นธุรกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
4. สัดส่วนเงินของผู้ประกอบการที่ใช้สำหรับการลงทุนในการเริ่มต้นธุรกิจ		
- ไม่เกินร้อยละ 50	34	30.4
- ร้อยละ 50 - 99	20	17.9
- ร้อยละ 100	58	51.8
รวม	112	100.0
5. ลักษณะการดำเนินงาน		
- ไม่มีหุ้นส่วน	84	75.0
- มีหุ้นส่วนและร่วมดำเนินงาน	14	12.5
- มีหุ้นส่วนแต่ไม่ร่วมดำเนินงาน	14	12.5
รวม	112	100.0

ตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการจะเริ่มดำเนินกิจการตั้งแต่อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวนมากที่สุดถึง ร้อยละ 48.2 โดยมีแนวคิดในการเริ่มต้นธุรกิจจากการคิดด้วยตนเอง ร้อยละ 67.9 สำหรับต้นทุนการเริ่มต้นดำเนินกิจการไม่ถึง 10 ล้านบาท มีจำนวนถึง 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.8 ซึ่งผู้ประกอบการร้อยละ 51.8 ใช้เงินส่วนตัวทั้งหมดในการเริ่มต้นกิจการ และร้อยละ 75.0 ไม่มีหุ้นส่วนในการดำเนินกิจการ

ตารางที่ 4.4
แสดงลักษณะการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

ลักษณะการดำเนินธุรกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. จำนวนเดือนทำงานต่อปี		
- น้อยกว่า 6 เดือนต่อปี	2	1.8
- 6 เดือนต่อปี	23	20.5

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)
แสดงลักษณะการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

ลักษณะการดำเนินธุรกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- 7 เดือนต่อปี	5	4.5
- 8 เดือนต่อปี	5	4.5
- 11 เดือนต่อปี	1	0.9
- ตลอดทั้งปี	76	67.9
รวม	112	100.0
- จำนวนพนักงานที่มีในปัจจุบัน (ไม่รวมผู้ประกอบการ)		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 คน	41	41.6
- 6 – 20 คน	40	35.7
- 21 – 40 คน	17	15.1
- มากกว่า 40 คน	14	12.5
รวม	112	100.0
3. การจ้างบุคคลในครอบครัวเป็นพนักงาน		
- ไม่เคยจ้าง	33	29.5
- เคยจ้างในอดีต	7	6.3
- จ้างในปัจจุบัน	72	64.3
รวม	112	100.0
4. ชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ		
- 1 ถึง 40 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์	10	8.9
- 41 ถึง 80 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	42	37.5
- 81 ถึง 120 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	54	48.2
- มากกว่า 120 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	5	4.5
- ไม่ตอบคำถามนี้	1	0.9
รวม	112	100.0

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)
แสดงลักษณะการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

ลักษณะการดำเนินธุรกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
5. การเขียนแผนธุรกิจ (Business Plan) เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ		
- ไม่มีการเขียนแผนธุรกิจ	33	29.5
- มีการเขียนแผนธุรกิจ	79	70.5
* แผนครอบคลุมเวลา 1 ปี	55	49.1
* แผนครอบคลุมเวลามากกว่า 1 ปี	24	21.4
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่า ผู้ประกอบการจะเปิดดำเนินกิจการตลอดทั้งปี ร้อยละ 67.9 โดยมีจำนวนพนักงานของธุรกิจไม่ถึง 20 คน ร้อยละ 77.3 รวมถึง ร้อยละ 64.3 มีการจ้างงานบุคคลภายในครอบครัวมาเป็นพนักงาน สำหรับผู้ประกอบการนั้นใช้เวลาในการทำงานต่อสัปดาห์ที่ 81 – 120 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 48.2 และผู้ประกอบการ ร้อยละ 70.5 มีการวางแผนธุรกิจล่วงหน้า โดยจะวางแผนในระยะเวลาสั้นครอบคลุมเวลาเพียง 1 ปี มากกว่าที่จะวางแผนระยะยาวนานกว่านั้น

ตารางที่ 4.5
แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และฐานนิยมสำหรับข้อมูลส่วนบุคคล
ของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (n = 112)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	ค่าต่ำสุด Minimum	ค่าสูงสุด Maximum	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ฐานนิยม Mode
1. อายุ (ปี)	23	76	40.83	11.23	42
2. อายุเมื่อเริ่มต้นกิจการ (ปี)	17	74	34.02	10.45	28

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และฐานนิยมสำหรับข้อมูลส่วนบุคคล

ของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (n = 112)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	ค่าต่ำสุด Minimum	ค่าสูงสุด Maximum	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ฐานนิยม Mode
3. การใช้เงินลงทุนในการเริ่มต้นธุรกิจ (ล้านบาท)	0.05	252	14.72	33.90	1, 10
4. สัดส่วนเงินของผู้ประกอบการที่ใช้ในการเริ่มต้นธุรกิจ (ร้อยละ)	0	100	67.71	37.55	100
5. ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ (ชั่วโมง)	7	168	78.80	31.84	105
6. การเปิดดำเนินการ (เดือน)	4	12	10.22	2.67	12
7. จำนวนพนักงานในปัจจุบัน (คน)	0	200	21.22	13.20	4

จากตาราง 4.5 ผลการสำรวจแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ฐานนิยม (Mode) ของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 112 ราย ซึ่งสรุปผลตามรายละเอียด ดังนี้ คือ

อายุ : ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีอายุน้อยที่สุด คือ 23 ปี อายุมากที่สุด คือ 76 ปี ส่วนระดับอายุเฉลี่ยของผู้ประกอบการ คือ 40.83 ปีและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.23 ปี และมีฐานนิยมที่ 42 ปี

อายุในการเริ่มต้นกิจการ : พบว่าผู้ประกอบการเริ่มต้นดำเนินกิจการ เมื่อมีอายุ น้อยที่สุด คือ 17 ปี มากที่สุด คือ 74 ปี อายุเฉลี่ยในการเริ่มต้นดำเนินกิจการ เท่ากับ 34.02 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.45 ปี และฐานนิยม คือ 28 ปี

การใช้เงินลงทุนในการเริ่มต้นธุรกิจ : ผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการใช้เงินลงทุนในการเริ่มต้นธุรกิจเฉลี่ยอยู่ที่ 14.72 ล้านบาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 33.90 ล้านบาท โดยเงินลงทุนในการเริ่มต้นกิจการที่น้อยที่สุด คือ 50,000 บาท และมากที่สุด คือ 252 ล้านบาท แต่หากพิจารณาถึง ฐานนิยม (Mode) จะพบว่า เงินลงทุนที่ใช้เริ่มต้นธุรกิจจะอยู่ในช่วง 1 ล้าน และ 10 ล้านบาท มากที่สุด

สัดส่วนเงินของผู้ประกอบการที่ใช้ในการเริ่มต้นธุรกิจ : จากตาราง พบว่า สัดส่วนเงินของผู้ประกอบการที่น้อยที่สุด คือ ไม่ได้ใช้เงินของผู้ประกอบการเองเลย และสัดส่วนที่มากที่สุด คือ ใช้เงินของผู้ประกอบการเองทั้งหมด ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วสัดส่วนเงินของผู้ประกอบการที่ใช้ในการเริ่มต้นธุรกิจ คือ ร้อยละ 67.71 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 37.55 แต่หากพิจารณาจากฐานนิยาม (Mode) จะพบว่า สัดส่วนเงินลงทุนเริ่มต้นในส่วนของผู้ประกอบการใช้มากที่สุด คือ ร้อยละ 100 ซึ่งมีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.8

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ : จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการใช้เวลาทำงานต่อสัปดาห์น้อยที่สุดเพียง 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ใช้เวลาทำงานต่อสัปดาห์มากที่สุด ใช้เวลาถึง 168 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการใช้เวลาการทำงานเท่ากับ 78.80 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยนเบนมาตรฐาน เท่ากับ 31.84 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยมีค่าฐานนิยม (Mode) คือ 105 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

การเปิดดำเนินกิจการต่อปี : โดยเฉลี่ยผู้ประกอบการจะเปิดดำเนินกิจการ 10.22 เดือนต่อปี ด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.67 เดือน จำนวนเดือนต่อปีที่น้อยที่สุดที่เปิดดำเนินกิจการ คือ 4 เดือน และมากที่สุด คือเปิดตลอดทั้งปี ซึ่งหากพิจารณาฐานนิยม (Mode) พบว่าผู้ประกอบการจะเปิดดำเนินกิจการตลอดทั้งปีมากที่สุด

จำนวนพนักงานในปัจจุบัน : ผลการสำรวจตารางที่ 4.5 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วในธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างจะมีพนักงานทั้งสิ้น 21.22 คน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 13.20 ซึ่งจำนวนพนักงานปัจจุบันที่มีน้อยที่สุด คือ ไม่มีพนักงานเลย ขณะที่ธุรกิจที่มีจำนวนพนักงานมากที่สุด มีพนักงานถึง 200 คน ซึ่งหากพิจารณาจากค่า ฐานนิยม (Mode) พบว่าจำนวนพนักงานของธุรกิจอยู่ในช่วงไม่เกิน 5 คนมีมากที่สุด ร้อยละ 41.6

ส่วนที่ 2 ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จของผู้ประกอบการประเภทที่พัก ในเขตพื้นที่ประสบภัย สึนามิ พ.ศ. 2547 ประเทศไทย

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอข้อมูล ในบางส่วนจะมีการใช้ชื่อย่อในภาษาอังกฤษช่วยในการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

SUCC ย่อมาจาก Success (ความสำเร็จ) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินธุรกิจ ให้บรรลุถึง เป้าหมายหรือได้ผลเป็นที่พึงพอใจ

CONT ย่อมาจาก Control (การควบคุม) หมายถึง ระดับการรับรู้ถึงความสามารถในการ ควบคุมตนเองของบุคคลให้สามารถผ่านเหตุการณ์ที่ยากลำบาก หรืออุปสรรคไปได้

OROW ย่อมาจาก Origin and Ownership (สาเหตุและความรับผิดชอบ) หมายถึง ระดับความสามารถในการวิเคราะห์หาสาเหตุ และรับผิดชอบต่อผลของปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

REAC ย่อมาจาก Reach (ผลกระทบ) หมายถึง การประเมินผลกระทบของปัญหาความยุ่งยากที่เกิดขึ้น ว่ามีผลต่อการดำเนินชีวิตส่วนอื่นๆ ของแต่ละคนมากน้อยแค่ไหน

ENDU ย่อมาจาก Endurance (ความอดทน) หมายถึง การรับรู้ถึงความคงอยู่ของปัญหาและสาเหตุของปัญหา และความสามารถในการจัดการกับความยืดเยื้อของปัญหาและสาเหตุนั้น

AUTY ย่อมาจาก Autonomy (ความเป็นตัวของตัวเอง) หมายถึง ความสามารถและความตั้งใจ ที่จะนำตนเองไปสู่โอกาส สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ในภาวะที่บีบบังคับ

INOS ย่อมาจาก Innovativeness (ความมีนวัตกรรม) หมายถึง การมีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้าใหม่ๆ การบริการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ

RISG ย่อมาจาก Risk Taking (ความกล้าเสี่ยง) หมายถึง มีความกล้าเสี่ยง โดยแบ่งเป็น 3 แบบ คือ กล้าเสี่ยงต่อสิ่งที่ไม่รู้ การกล้าใช้ทรัพย์สินจำนวนมากสำหรับการก่อตั้งธุรกิจ และการกล้ากู้ยืมจำนวนมาก

COAG ย่อมาจาก Competitive Aggressiveness (ความก้าวร้าวในการแข่งขัน) หมายถึง คุณลักษณะที่ทำให้คู่แข่งยากที่จะเข้ามาในตลาดเดียวกัน ผู้ประกอบการที่มีลักษณะก้าวร้าวจะพยายามก้าวล้ำหน้า และทำการต่างๆ ให้เหนือกว่าคู่แข่งในตลาด

ESLO ย่อมาจาก Stability and Learning Orientation (ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะที่มีความมั่นคง ไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์ และนำข้อบกพร่องมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้ในอนาคต

ACHO ย่อมาจาก Achievement Orientation (ความใฝ่ใจในความสำเร็จ) หมายถึง ลักษณะที่ผู้ประกอบการค้นหาหนทาง หรือเน้นหนทางไปสู่ความสำเร็จ เป็นผู้ที่ชอบงานที่มีความท้าทาย และมีแรงจูงใจที่จะทำงานนั้นๆ ให้ดีกว่าเดิมและประสบความสำเร็จ

EDUR ย่อมาจาก Education Year (ระยะเวลาในการศึกษา) หมายถึง จำนวนปีที่ผู้ประกอบการใช้ในการศึกษากับสถานศึกษาหรือโรงเรียน

EXMT ย่อมาจาก Experience in Management (ประสบการณ์ในการบริหาร) หมายถึง ประสบการณ์ในการบริหารองค์กร หรือหน่วยงานในองค์กร

SKIL ย่อมาจาก Skill (ความชำนาญในวิชาชีพ) หมายถึง ประสบการณ์และความชำนาญที่เกี่ยวกับธุรกิจของผู้ประกอบการในปัจจุบัน

1. ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าเฉลี่ย และลำดับของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
การควบคุม	1	32.48	4.51
สาเหตุและความรับผิดชอบ	2	32.15	4.39
ผลกระทบ	4	31.24	3.71
ความอดทน	2	32.15	5.06

จากตาราง 4.6 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติการควบคุมมากที่สุด รองลงมา คือ มิติสาเหตุและความรับผิดชอบ และมิติความอดทน เป็นอันดับ 2 และสุดท้าย คือ มิติผลกระทบ ซึ่งหากแบ่งตามเกณฑ์ คะแนน ต่ำกว่า 20 เป็นกลุ่มระดับต่ำ คะแนน 21 – 30 เป็นกลุ่มระดับกลาง และคะแนนมากกว่า 31 เป็นกลุ่มระดับสูง พบว่า ผู้ประกอบการมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในระดับสูงทุกมิติ

ตารางที่ 4.7
แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรครายคู่

ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	CONT	REAC	ENDU	OROW
CONT		3.428***	.979	.822
REAC			2.490*	2.154*
ENDU				.32
OROW				

ตัวเลขในตาราง หมายถึง ค่า t-test
* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$
*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .001$

ตารางที่ 4.7 เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าในมิติต่างๆ เป็นรายคู่ พบว่า ค่าเฉลี่ยของมิติการควบคุม มิติสาเหตุและความรับผิดชอบ และมิติความอดทน มีค่าไม่แตกต่างกัน แต่ค่าเฉลี่ยมิติผลกระทบ แตกต่างจากมิติอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปว่าผู้ประกอบการมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติการควบคุม สาเหตุและความรับผิดชอบ และความอดทนเท่ากัน โดยมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในมิติผลกระทบน้อยที่สุด

2. บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.8
แสดงค่าเฉลี่ย และลำดับของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ความเป็นตัวของตัวเอง	1	4.26	.71
ความมีนวัตกรรม	5	2.97	1.09
ความกล้าเสี่ยง	3	3.15	.82
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	6	2.80	.68
ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้	2	3.49	.44
ความใฝ่ใจในความสำเร็จ	4	3.01	.34

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบมีบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด รองลงมา คือ ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ ความกล้าเสี่ยง ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ความมีนวัตกรรม และความก้าวร้าวในการแข่งขัน ซึ่งหากแบ่งเกณฑ์กลุ่มสูง กลางและต่ำ โดยกลุ่มต่ำมีคะแนน น้อยกว่า 2.34 กลุ่มกลางมีคะแนนตั้งแต่ 2.34 ถึง 3.67 และกลุ่มสูง มีคะแนนตั้งแต่ 3.68 ขึ้นไป พบว่า มีเพียงบุคลิกด้านความเป็นตัวของตัวเองที่มีคะแนนระดับสูง ส่วนด้านอื่นๆ จะมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางด้วยกันทั้งสิ้น

ตารางที่ 4.9
แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการรายคู่

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	AUTY	ESLO	RISG	ECHO	INOS	COAG
AUTY		11.070***	11.594***	17.850***	12.838***	15.929***
ESLO			4.656***	9.214***	4.978***	9.485***
RISG				1.878	1.705	3.782***
ECHO					.600	3.003**
INOS						1.415
COAG						

ตัวเลขในตาราง หมายถึง ค่า t-test

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .01$

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .001$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ และความกล้าเสี่ยง มีค่าแตกต่างกัน ส่วนบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยง ความมีนวัตกรรม ความก้าวร้าวในการแข่งขัน และด้านความใฝ่ใจในความสำเร็จ ของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสรุปว่า ผู้ประกอบการมีบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ และบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยง ความมีนวัตกรรม ความก้าวร้าวในการแข่งขัน และด้านความใฝ่ใจในความสำเร็จ เป็นอันดับสุดท้าย

3. ภูมิความรู้ความชำนาญ

ตารางที่ 4.10
แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภูมิความรู้ความชำนาญ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	16.08	4.09
ประสบการณ์ในการบริหาร	1.99	1.24
ความชำนาญในวิชาชีพ	1.90	1.18

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของผู้ประกอบการเฉลี่ยอยู่ที่ 16.08 ปี หากแบ่งระดับจำนวนปีการศึกษาเป็น น้อยกว่า 13 ปี เป็นระดับต่ำ 13 – 18 เป็นระดับปานกลาง และมากกว่า 18 ปี เป็นสูง สรุปว่า จำนวนปีที่ผู้ประกอบการใช้ในการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประสบการณ์ในการบริหาร เท่ากับ 1.99 หรือหากใช้การแบ่งเกณฑ์กลุ่มสูง กลาง และต่ำ คือ กลุ่มต่ำมีคะแนน น้อยกว่า 2.34 กลุ่มกลางมีคะแนนตั้งแต่ 2.34 ถึง 3.67 และกลุ่มสูง มีคะแนนตั้งแต่ 3.68 ขึ้นไป พบว่าประสบการณ์ในการบริหารของผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำ เช่นเดียวกับความชำนาญในวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 อยู่ในระดับต่ำเช่นกัน

4. ความสำเร็จในการประกอบกิจการ

4.1 <u>แนวโน้มของกำไร</u>

ตารางที่ 4.11

แสดงแนวโน้มของกำไรของผู้ประกอบการเปรียบเทียบปี 2549 และปี 2547

แนวโน้มของกำไร	ปี 2549 เทียบกับ ปี 2547	
	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	74	66.1
เท่าเดิม	24	21.4
ลดลง	14	12.5
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่า แนวโน้มในด้านกำไรของผู้ประกอบการเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปี ธุรกิจมีแนวโน้มของกำไรเพิ่มสูงขึ้นถึง ร้อยละ 66.1 ส่วนผู้ประกอบการที่รายงานว่าแนวโน้มของกำไรเท่าเดิมมีร้อยละ 21.4 และแนวโน้มกำไรลดลง ร้อยละ 12.5

4.2 <u>แนวโน้มของลูกค้า</u>

ตารางที่ 4.12

แสดงแนวโน้มจำนวนลูกค้าของผู้ประกอบการเปรียบเทียบปี 2549 และปี 2547

แนวโน้มจำนวนลูกค้า	ปี 2549 เทียบกับ ปี 2547	
	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	83	74.1
เท่าเดิม	13	11.6
ลดลง	16	14.3
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่า แนวโน้มจำนวนลูกค้า 3 ปีที่ผ่านมาของผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 74.1 โดยแนวโน้มจำนวนลูกค้าลดลงเป็นอันดับ 2 ถึง ร้อยละ 14.3 ขณะที่ผู้ประกอบการที่เหลือ ร้อยละ 11.6 มีแนวโน้มจำนวนลูกค้าเท่าเดิม

4.3 แนวโน้มของยอดขาย

ตารางที่ 4.13
แสดงแนวโน้มยอดขายของผู้ประกอบการเปรียบเทียบปี 2549 และปี 2547

แนวโน้มยอดขาย	ปี 2549 เทียบกับ ปี 2547	
	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	83	74.1
เท่าเดิม	17	15.2
ลดลง	12	10.7
รวม	112	100.0

ตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า แนวโน้มของยอดขายใน 3 ปีย้อนหลัง มีผู้ประกอบการถึงร้อยละ 74.1 ที่มียอดขายเพิ่มมากขึ้น รองลงมามีแนวโน้มยอดขายเท่าเดิม ร้อยละ 15.2 และผู้ประกอบการที่มีแนวโน้มยอดขายลดลง ร้อยละ10.7

4.4 แนวโน้มธุรกิจในภาพรวม

ภาพที่ 4.1

แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่อธิบายแนวโน้มของธุรกิจโดยภาพรวมด้วยภาพ

จำนวน 2 ราย
ร้อยละ 1.8

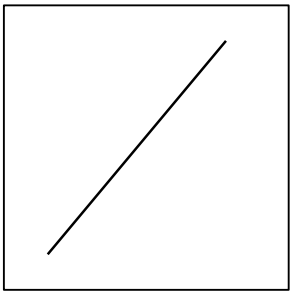

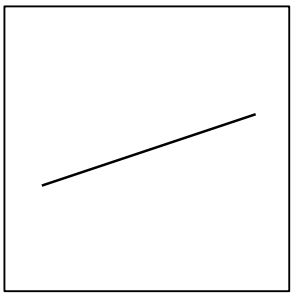

จำนวน 50 ราย
ร้อยละ 44.6

จำนวน 7 ราย
ร้อยละ 6.3

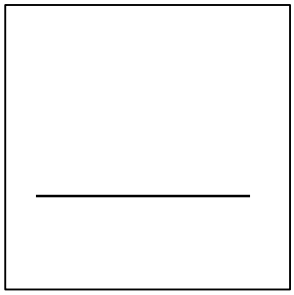

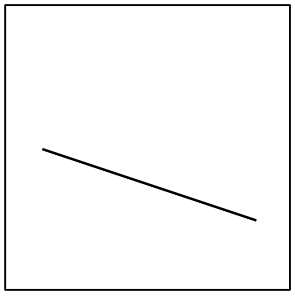

จำนวน 1 ราย
ร้อยละ 0.9

จำนวน 20 ราย
ร้อยละ 17.9

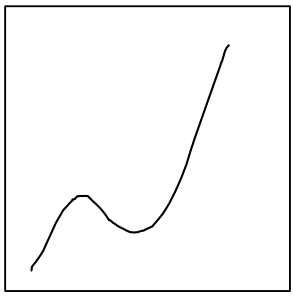

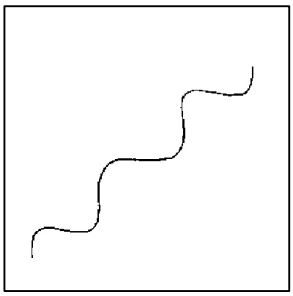

จำนวน 16 ราย
ร้อยละ 14.3

จำนวน 15 ราย
ร้อยละ 13.4

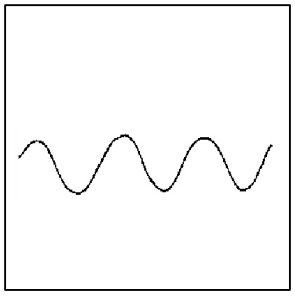

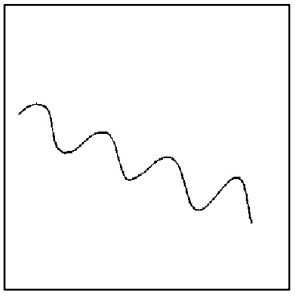

จำนวน 1 ราย
ร้อยละ 0.9

4.5 ความพึงพอใจความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งขันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .99 โดยคะแนนต่ำสุด คือ 1 และสูงสุด คือ 5 ดังนั้นความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง

4.6 ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ

ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.99 คะแนนต่ำสุด คือ 6 และสูงสุด คือ 13 ดังนั้นความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการของผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูง

4.7 ความพึงพอใจในรายได้

ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในรายได้ต่ำที่สุด คือ -2 และสูงสุด 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15 ดังนั้นระดับความพึงพอใจในรายได้ของผู้ประกอบการอยู่ที่ระดับปานกลาง

4.8 จำนวนพนักงานในปัจจุบัน

จากการเปรียบเทียบจำนวนพนักงานแบบปีต่อปี 3 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี 2547 ถึงปี 2549 พบว่า ผู้ประกอบการร้อยละ 54.5 จำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง ร้อยละ 36.6 มีจำนวนพนักงานเพิ่มมากขึ้น และร้อยละ 8.9 มีจำนวนพนักงานลดลง

4.9 มูลค่าของเครื่องจักรอุปกรณ์หากมีการขายกิจการ

ผู้ประกอบการประเมินมูลค่าของธุรกิจในปัจจุบันหากมีการขายกิจการเฉลี่ยอยู่ที่ 88.3 ล้านบาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 169.3 ล้านบาท

4.10 ความสำเร็จที่ประเมินโดยผู้สัมภาษณ์

คะแนนต่ำสุด คือ 1 และสูงสุด คือ 5 ความสำเร็จที่ประเมินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .99 ดังนั้นความสำเร็จที่ประเมินโดยผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง

4.11 ความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.14
แสดงค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด สูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จ

	ค่าต่ำสุด Minimum	ค่าสูงสุด Maximum	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
ความสำเร็จ	8.5	39	26.75	5.41

ตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีคะแนนความสำเร็จเฉลี่ย 26.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.41 คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8.5 และสูงสุด เท่ากับ 39

ตารางที่ 4.15
แสดงระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

คะแนน	ระดับความสำเร็จ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 18	ต่ำ	6	5.6
19 ถึง 28	ปานกลาง	57	52.8
มากกว่า 28	สูง	45	41.7

ตารางที่ 4.15 จำแนกระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นระดับสูง, ปานกลาง และระดับต่ำ โดยแบ่งเกณฑ์ให้ คะแนน น้อยกว่า 18 เป็นกลุ่มความสำเร็จระดับต่ำ คะแนน 19 – 28 เป็นกลุ่มระดับปานกลาง และคะแนนมากกว่า 28 เป็นกลุ่มระดับสูง พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสำเร็จของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยส่วนใหญ่มีคะแนนความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 52.8 รองลงมา คือ ความสำเร็จระดับสูง ร้อยละ 41.7 ขณะที่ผู้ประกอบการ ร้อยละ 5.6 เป็นผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จในระดับต่ำ

4.12 <u>ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคจำแนกตามระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ</u>

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค จำแนกตามระดับความสำเร็จ

ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	ความสำเร็จ					
	ระดับต่ำ		ระดับปานกลาง		ระดับสูง	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
การควบคุม	31.50	3.83	32.59	4.95	32.43	4.04
สาเหตุและความรับผิดชอบ	33.00	3.29	31.95	5.07	32.27	3.77
ผลกระทบ	32.00	3.89	31.16	3.82	31.11	3.69
ความอดทน	28.67	2.81	32.25	5.57	32.64	4.33

จากตารางที่ 4.16 แสดงว่า ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในระดับปานกลางมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติการควบคุมมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จระดับสูงและระดับต่ำตามลำดับ

สำหรับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติสาเหตุและความรับผิดชอบผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จระดับต่ำเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิตินี้มากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ประกอบการที่มีระดับความสำเร็จสูงและระดับปานกลางตามลำดับ

ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติผลกระทบของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จระดับต่ำมีค่ามากที่สุด โดยรองลงมาคือผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จปานกลาง และผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จสูงมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติผลกระทบน้อยที่สุด

ผู้ประกอบการที่มีระดับความสำเร็จสูง มีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติความอดทนมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ประกอบการที่มีระดับความสำเร็จปานกลาง ขณะที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จต่ำมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติความอดทนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.17

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในมิติต่างๆ เมื่อระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน

ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค		SS	Df	MS	F	Sig.
การควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	6.51	2	3.25	.157	.855
	ภายในกลุ่ม	2089.37	101	20.68		
	รวม	2095.85	105			
สาเหตุและความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	7.31	2	3.66	.18	.834
	ภายในกลุ่ม	2075.57	103	20.15		
	รวม	2082.87	105			
ผลกระทบ	ระหว่างกลุ่ม	4.27	2	2.14	.15	.861
	ภายในกลุ่ม	1492.02	105	14.21		
	รวม	1496.3	107			
ความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	83.44	2	41.72	1.68	.190
	ภายในกลุ่ม	2521.95	102	24.73		
	รวม	2605.39	104			

จากตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในระดับที่แตกต่างกัน ไม่มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน สรุปว่า ผู้ประกอบการทุกระดับความสำเร็จมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคเท่ากันในทุกมิติ

4.13 <u>บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ</u>

ตารางที่ 4.18
แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ
จำแนกตามระดับความสำเร็จ

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ความสำเร็จ					
	ระดับต่ำ		ระดับปานกลาง		ระดับสูง	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
ความเป็นตัวของตัวเอง	3.46	.97	4.19	.75	4.46	.52
ความมีนวัตกรรม	2.32	1.83	2.72	1.05	3.37	.97
ความกล้าเสี่ยง	2.80	.84	3.01	.76	3.40	.83
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	2.22	.78	2.72	.64	2.92	.65
ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้	3.11	.31	3.51	.48	3.51	.40
ความใฝ่ใจในความสำเร็จ	2.80	.40	2.98	.32	3.07	.36

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการของผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จระดับสูงจะมีบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ และความใฝ่ใจในความสำเร็จมากที่สุด โดยผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จระดับปานกลาง และระดับต่ำ จะมีบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการรองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.19

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในด้านต่างๆ เมื่อระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ		SS	Df	MS	F	Sig.
ความเป็นตัวของตัวเอง	ระหว่างกลุ่ม	5.97	2	2.98	6.50**	.002
	ภายในกลุ่ม	48.21	105	.46		
	รวม	54.17	107			
ความมีนวัตกรรม	ระหว่างกลุ่ม	12.87	2	6.43	5.78**	.004
	ภายในกลุ่ม	115.74	104	1.11		
	รวม	128.61	106			
ความกล้าเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	4.65	2	2.33	3.57*	.032
	ภายในกลุ่ม	67.04	103	.65		
	รวม	71.69	105			
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	3.01	2	1.50	.74*	.027
	ภายในกลุ่ม	42.18	105	.40		
	รวม	45.18	107			
ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.92	2	.46	2.40	.096
	ภายในกลุ่ม	19.41	101	.19		
	รวม	20.34	103			
ความใฝ่ใจในความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	.46	2	.23	1.98	.144
	ภายในกลุ่ม	11.86	103	.12		
	รวม	12.32	105			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .01$

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับความสำเร็จที่แตกต่างกัน จะมีบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง, ความมีนวัตกรรม, ความกล้าเสี่ยง และความก้าวร้าวในการแข่งขัน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ
ที่มีความแตกต่างในระดับความสำเร็จที่แตกต่าง

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ความสำเร็จ	ความสำเร็จ		
		ต่ำ	กลาง	สูง
ความเป็นตัวของตัวเอง	ต่ำ		.73*	1.00***
	กลาง			.27*
	สูง			
ความมีนวัตกรรม	ต่ำ		.41	1.06
	กลาง			.65*
	สูง			
ความกล้าเสี่ยง	ต่ำ		.21	.60
	กลาง			.39*
	สูง			
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	ต่ำ		.49	.70*
	กลาง			.21
	สูง			

ตัวเลขในตาราง หมายถึง ความแตกต่างของค่างเฉลี่ย

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .001$

เมื่อทดสอบความแตกต่างบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการที่มีความแตกต่างตามระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ดังตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับความสำเร็จสูงและระดับปานกลางมีบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในระดับต่ำ จะมีความเป็นตัวของตัวเองน้อยกว่าทั้งสองกลุ่มแรก

ผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จระดับสูง มีความมีนวัตกรรมและด้านความกล้าเสี่ยงมากที่สุด ขณะที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จระดับกลางและระดับต่ำมีบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรมและด้านความกล้าเสี่ยงรองลงมา

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จในระดับสูงและระดับต่ำ

4.14 ภูมิความรู้ความชำนาญจำแนกตามระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.21

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภูมิความรู้ความชำนาญ จำแนกตามระดับความสำเร็จ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	ความสำเร็จ					
	ระดับต่ำ		ระดับปานกลาง		ระดับสูง	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	13.67	5.09	16.44	3.60	16.18	4.41
ประสบการณ์ในการบริหาร	2.33	1.37	1.81	1.09	2.19	1.42
ความชำนาญในวิชาชีพ	2.08	1.69	1.77	1.10	2.05	1.24

จากตารางที่ 4.21 แสดงว่า จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จปานกลางมีค่ามากที่สุด โดยผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จระดับสูงและระดับต่ำมีจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษารองลงมาตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ประกอบการที่มีระดับความสำเร็จต่ำมีประสบการณ์ในการบริหารมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ประกอบการที่มีระดับความสำเร็จระดับสูงและระดับปานกลางตามลำดับ สำหรับความชำนาญในวิชาชีพนั้น ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จระดับต่ำมีความชำนาญในวิชาชีพสูงที่สุด ส่วนผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จระดับสูง มีความชำนาญในวิชาชีพรองลงมา และผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จระดับปานกลาง มีความชำนาญในวิชาชีพน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.22

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนภูมิความรู้ความชำนาญในด้านต่างๆ เมื่อระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน

ภูมิความรู้ความชำนาญ		SS	Df	MS	F	Sig.
จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	41.71	2	20.86	1.28	.282
	ภายในกลุ่ม	1707.95	105	1.56		
	รวม	1749.65	107			
ประสบการณ์ในการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	4.39	2	2.20	1.41	.249
	ภายในกลุ่ม	163.86	105	1.56		
	รวม	168.25	107			
ความชำนาญในวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2.22	2	3.25	.16	.855
	ภายในกลุ่ม	148.86	105	1.42		
	รวม	151.07	105			

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ในระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้ภูมิความรู้ความชำนาญทั้งจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหาร และความชำนาญในวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสรุปว่า ผู้ประกอบการในระดับความสำเร็จที่แตกต่างกันมีภูมิความรู้ความชำนาญไม่แตกต่างกัน

<u>ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย</u>

ตารางที่ 4.23

แสดงเมตริกสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จ

	M	SD	SUCC	CONT	OROW	REAC	ENDU	AUTY	INOS	RISG	COAG	ESLO	ACHO	EDUR	EXMT	SKIL
SUCC	26.75	.41														
CONT	32.48	4.51	.03													
OROW	32.15	4.40	.07	.62***												
REAC	31.24	37.13	-.02	.62***	.62***											
ENDU	32.15	5.06	.13	.57***	.42***	.66***										
AUTY	4.26	.71	.29**	.10	-.01	.13	.18									
INOS	2.30	1.09	.30***	.22*	.03	.13	.18	.36***								
RISG	3.15	.82	.19*	.30**	.15	.17	.22*	.16	.42***							
COAC	2.80	.68	.19*	.25**	.18	.09	.16	.02	.18	.19*						
ESLO	3.49	.44	.07	.34***	.08	.27*	.45***	.24*	.28**	.34***	.16					
ACHO	3.01	.34	.20*	.13	-.03	-.02	-.03	.18	.32***	.15	.19	.08				
EDUR	16.08	4.09	.13	.02	.01	-.02	.13	.02	.16	.17	.12	.13	.18			
EXMT	1.99	1.24	.09	.02	.02	-.02	.08	.09	.22*	-.05	-.11	.08	.16	.27**		
SKIL	1.90	1.18	.07	.08	.01	.04	.05	.10	.13	.08	-.08	.12	.18	.13	.53***	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .001$

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

ตารางที่ 4.24

แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคกับความสำเร็จ

ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	ค่าสหสัมพันธ์กับความสำเร็จ
การควบคุม	.03
สาเหตุและความรับผิดชอบ	.07
ผลกระทบ	-.02
ความอดทน	.13

จากตาราง 4.24 แสดงว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในทุกมิติ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.1 : พบว่าการควบคุมไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ
- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.2 : พบว่าสาเหตุและความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการระกอบกิจการ
- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.3 : พบว่าผลกระทบไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ
- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.4 : พบว่าความอดทนไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

<u>สมมติฐานที่ 2</u> บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.25

แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จ

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ค่าสหสัมพันธ์กับความสำเร็จ
ความเป็นตัวของตัวเอง	.29**
ความมีนวัตกรรม	.30***
ความกล้าเสี่ยง	.19*
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	.19*
ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้	.07
ความใฝ่ใจในความสำเร็จ	.20*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .001$

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จในการประกอบการ พบว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีด้วยกันถึง 5 ด้าน คือ ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน และความใฝ่ใจในความสำเร็จ

ดังนั้นสรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 2 ในบางส่วนของสมมติฐานที่ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดย

- ยอมรับสมมติฐานที่ 2.1 : พบว่าความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ
- ยอมรับสมมติฐานที่ 2.2 : พบว่าความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการระกอบกิจการ
- ยอมรับสมมติฐานที่ 2.3 : พบว่าความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

- ยอมรับสมมติฐานที่ 2.4 : พบว่าความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.5 : พบว่าความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

- ยอมรับสมมติฐานที่ 2.6 : พบว่าความใฝ่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 3 ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.26

แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญกับความสำเร็จ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	ค่าสหสัมพันธ์กับความสำเร็จ
จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	.13
ประสบการณ์ในการบริหาร	.09
ความชำนาญในวิชาชีพ	.07

จากตารางที่ 4.26 แสดงว่า ภูมิความรู้ความชำนาญทั้งด้านจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหาร และความชำนาญในวิชาชีพ ไม่มีด้านใดที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ โดยพบว่า

- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.1 : พบว่าจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.2 : พบว่าประสบการณ์ในการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการระกอบกิจการ

- ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.3 : พบว่าความกล้าเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

<u>สมมติฐานที่ 4</u> ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์กับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.27
แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค
กับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

ค่าสหสัมพันธ์		ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค			
		CONT	OROW	REAC	ENDU
บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	AUTY	.10	-.01	.13	.18
	INOS	.22*	.03	.13	.18
	RISG	.30**	.15	.17	.22*
	COAC	.25**	.18	.09	.16
	ESLO	.34**	.08	.27*	.45***
	ACHO	.13	-.03	-.02	-.03

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .001$

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคและบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติการควบคุม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความสม่ำเสมอและความใฝ่ใจในการเรียนรู้ ($r = .34$) มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความกล้าเสี่ยง ($r = .30$) ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน ($r = .25$) และด้านความมีนวัตกรรม ($r = .22$) ตามลำดับ

ส่วนความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติสาเหตุและความรับผิดชอบไม่พบความสัมพันธ์กับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกๆ ด้าน

สำหรับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติผลกระทบนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความสม่ำเสมอและความใฝ่ใจในการเรียนรู้เพียงด้านเดียว (r = .27)

นอกจากนี้ยังพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมิติความอดทน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ 2 ด้าน คือ ความสม่ำเสมอและความใฝ่ใจในการเรียนรู้ และด้านความกล้าเสี่ยง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ .45 และ .22 ตามลำดับ

ดังนั้นสรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 4 บางส่วน ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์กับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีความสัมพันธ์ย่อยดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

สมมติฐานที่ 5 ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ

ตารางที่ 4.28
แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค
กับภูมิความรู้ความชำนาญ

ค่าสหสัมพันธ์		ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค			
		CONT	OROW	REAC	ENDU
ภูมิความรู้ความชำนาญ	EDUR	.02	.01	-.02	.13
	EXMT	.02	.02	-.02	.08
	SKIL	.08	.01	.04	.05

ตารางที่ 4.28 แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคและภูมิความรู้ความชำนาญ จากผลการวิจัยแสดงว่า ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคกับภูมิความรู้ความชำนาญ จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค มีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ

สมมติฐานที่ 6 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ

ตารางที่ 4.29

แสดงสหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการกับภูมิความรู้ความชำนาญ

ค่าสหสัมพันธ์		ภูมิความรู้ความชำนาญ		
		ENDU	EXMT	SKIL
บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	AUTY	.02	.09	.10
	INOS	.16	.22*	.13
	RISG	.17	-.05	.08
	COAC	.12	-.11	-.08
	ESLO	.13	-.08	.12
	ACHO	.18	.16	.18

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

จากตาราง 4.28 พบว่ามีเพียงบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม สัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญด้านประสบการณ์ในการบริหารเท่านั้น โดยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .22$) กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 6 เพียงบางส่วน ที่ว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ

สมมติฐานที่ 7 ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ และความรู้ความชำนาญ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการทดสอบแบบจำลองโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (stepwise) ดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการทดสอบแบบจำลองโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise)

แบบจำลอง	R	R^2	Adjusted R^2	Standard Error of the Estimates	F	p-value
แบบจำลองที่ 1	.313	.098	.089	5.24	10.566**	.002

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise) แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและการทดสอบแบบจำลองที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการถดถอยกับความสำเร็จ

ตัวทำนาย	B	SE.b	ß	t	p-value
(ค่าคงที่)	22.336	1.504		14.856***	.000
INOS	1.546	.476	.313	3.251**	.002

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .001$

จากตาราง 4.30 ผลการวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise) พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ และภูมิความรู้ความชำนาญ มีความสามารถในการอธิบายความผันแปรของความสำเร็จของผู้ประกอบการได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .313 โดยที่ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองเท่ากับ .098

หรือความแปรปรวนในความสำเร็จสามารถอธิบายได้โดยความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ และภูมิความรู้ความชำนาญ ได้ร้อยละ 9.8

และจากตาราง 4.31 พบว่าเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานอย่างน้อยตัวใดตัวหนึ่งที่มีความสามารถในการทำนายตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่าบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรมสามารถทำนายความสำเร็จได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยวิธีขั้นตอน (Stepwise) ในตารางที่ 4.31 สามารถสร้างสมการทำนายความสำเร็จได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$\hat{Z}$ = .313ZINOS

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$\hat{Y}$ = 22.336 + 1.546 INOS

เมื่อมีการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรทำนาย (ß) โดยใช้ค่าสถิติที พบว่าคงเหลือตัวแปรเพียงตัวเดียวที่สามารถทำนายความสำเร็จได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม (ß = .313, t = 3.251, p <.01)